

Efe Yildirim

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.08.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Efe Yildirim

Eserleri:

0-0-0

seni sevmekten daha guzel uzaktan sevmek,
tanimamak gercegi bilmemek,
hulyalara asik olup suzulmek
uzaktan sevmek daha guzel,
seni uzaktan sevmek

Efe Yildirim

01.07

Göz yaşları ile yaşar yalnızlık...
Gözümün yaşlarıyla....
Aklımda kader
Kuşlarda keder...
Gün boyu süzülür eder...

Şarkılarla yaşar yalnızlık....
Gün gelir geçer...
Yeni gün gelir gider..
Sevenin gözleri hep ister aşkın tadını
Lakin, yalnızca umut eder...
Güneşin batışını izler...

Doğuramaz güneşi..
Aşıklar yalnızken...
Gözünden bir yaş süzülür, yalnızken...
Kuşlar
 süzülür
 çiçekler açmışken ...
O, yalnız düşler...
Düşler sevdiğini...
 aşığın aşkı karşılıksız -iken.

Efe Yildirim

03.48

Öyle güzel ki gözleri,

İstanbul'u dinletir,

Orhan Veliden

Süzülür gözlerinden

boğazın kokusu,

Bir balık olup yüzesi gelir insanın denizin içinden,

denizin içinden çıkmış gözleri mai

Saçları papatya bahçesinden

Sapsarı süzülür

neşesinden..

Güzelim kalçası yalnızca bir düşünce uyandırır uykusuzun aklında,

Ya onla olsaydım,

Ya o olmasaydı ben olsaydım...

Bir olsaydım

İçime çekip koklasaydım..

O mavi gözlerin sahibi ben olsaydım.

Uçuşur sorular

havada süzülür..

Gün doğmadan...

Unutmak lazım düşünceleri,

Son sarhoş evin yolunu tutmadan..

Efe Yildirim

04.58

geceleri koymadan yastığa kafamı,
önce tanrıya dua ederim bahşettiği hayat için,
geleni tanrıdan bildiğim gibi,
gideni de sevmesini bilirim,
çünkü bugün anlamasam da neden gittiğini,
yarın anlayı veririm,
geleni çabuk sevi veririm,
gidince de özlerim,
olsun vuslatı tanrıdan bildiğim gibi,
ayrılığı da yaradandan bilirim,
yastığa koyup başımı az söylenip,
karanlığa dalı veririm.

Efe Yildirim

12.18

Akıl mıdır aşık eden,
Kalp midir aşkı besleyen...
Onu bilmem güzel kız ama senin gözlerin ve kalbindir bizim her daim aşkımızı
süsleyen...
Aşık olmak epey kolaydır
Basittir aşık olmayana...
Oysa aşktır,
Kaderi yaratan aşıklara..

Efe Yildirim

15/10/2022

bir gün yalnız yürüyeceksin gitmen gereken yere,
kimse olmayacak arkanda ne de yanında,
kimse olmayacak senle,
(başını eğeceksin)
işte o gün göreceksin yerlerdeki çöpleri,
kurumuş yaprakları
cam kırıklarını
kırdığın kalpleri

bir omuz bile olmayacak kafanı uzatacak,
sıranı beklerken
dikilirken kafanı yaslayacak
arkana ya da önüne kimin geldiğinin hiç bir önemi yok sırada,
sırada sensin,
başı eğilen yürek görmez etrafında olup biteni,
öylesine yürüceksin başın öne eğik,
günü bekliceğin sonrasında,
hazırlanacaksın yürümek için,
gitmek istediğin yere gitmek için,
hep bir başına yapacaksın bunları,
başın öne eğik..

Efe Yildirim

Efe Yildirim

16.56

Göz yaşları ile yaşar yalnızlık...

Gözümün yaşlarıyla....

Aklımda kader

Kuşlarda keder...

Gün boyu süzülür eder...

Şarkılarla yaşar yalnızlık....

Gün gelir geçer...

Yeni gün gelir gider..

Sevenin gözleri hep ister aşkın tadını

Lakin, yalnızca umut eder...

Güneşin batışını izler...

Doğuramaz güneşi..

Aşıklar yalnızken...

Gözünden bir yaş süzülür, yalnızken...

Kuşlar

süzülür

çiçekler açmışken ...

O, yalnız düşler...

Düşler sevdiğini...

aşığın aşkı karşılıksızken.

Efe Yildirim

4 Duvar

dün gece bir rüya gördüm,
4 duvar bir odadaydım,
bir de yatak,
koymuşum başımı
yatağın başına,
duvarlar bomboş,
badanası varla yok arasında puslu,
baş ucumda bir su,
gece yarısı kesilen nefes sonrası içilen su,
bir yudumdan az kalmış
son bir yutkunma,
duvarlarda ne bir çerçeve var,
ne bir çizgi,
baştan sona
yalnızlıklık
ve hatıralar arasında sıkışmışlık
sonra uyandım,
yanım boş
öyle bir boş ki sanki hep varsın gibi,
sanki bundan önce boş
değilmiş,
bundan önce yalnız değilmişim gibi yalnızım,
sanki bundan önce benim odam değil gibi odam,
yüzümü yıkamaya gittiğimde sanki su akıyor
akan su ferahlatmıyor
sıkıştım,
bir bildiği var,
bir bildiğim var
bir de bilmediğim ,
olmak ya da olmamak,
senle olmak ya da olmamak,
bundan sonra olmak ya da olamamak,
bir daha hiç eskisi gibi olamamak da var
nolur kimselere verme beni,
bırakma kal yanımda,
rüyalara dalıyorum,
kabuslar dört duvarlar,
sıkışıyorum
ama uyandığında
her gözümü kırptığımda seni bulayım
gitme diyemeyeceğim
öyle bir gel ki bir sonraki sefer,
her uyandığında bir sonraki seferi bekliyorum,
uyanıyorum, yatıyorum
her gün gelmeni bekliyorum,
öyle bir gel ki bir sonraki sefer,
ne ben gidebiliyim sonraki sefer
ne de bir sonraki sen

Efe Yildirim

Ağacın Gölgesi

Sözlerime başlamadan
Gözlerine bakmadan
Bulutları saymadan anımsadım,
Gece vakti tebessümünü,
İhanetler ettim,
Yoldan saptım,
Sevdiğimi seveceğime teslim ettim...

Oysa bir çınar ağacının yeri değildi sevgi.
Mevzu zaten hiç ağaç değildi,
Çınar olsun,
Çam olsun,
Sevgiydi,
Sevgi olsaydı,
Bir ağaç gerekmezdi,
Gölgesinde soluklanıp
zamanın aktığını
gidenin gelmediğini görmek için,
Gözleri kapatmak ve bir damla su akıtmak yeterdi toprağı yeşertmek için..

Keşke insanoğlu doğduğunda öğrenseydi her şeyi,
tanısaydı kendini,
Kimi sever, Kimi sevmez
Belki o zaman ağacın gölgesinde soluklanıp bakmazdı geçmişe pişmanlıkla...
o Zaman ağaç da gerekmezdi...

Efe Yildirim

Akıl Esintisi

Başaramamanın verdiği başarı içindeyim,
Ne başarmak üzereyim,
Ne de denedim,
Olsun, Önümde yürümek üzere konmuş yollar,
Tırmanmak üzere olan dağlar

var...

Sahiden öyle mi?
Yani sahiden ölmek bile bir görev mi?
Vakti geldiğinde,
Var olmamanın varlığı nasıl açıklanır?
Kalemle kağıtla mı?
Yahut onu silen ama soğuk bir iz bırakan silgiyle mi?

Konuşarak mı ,ağlayarak mı?
Aşık olarak mı?
Var olmak bu kadar kolay olmamalı,
Ölmek bile kendilerine böyle bir görev verilenlerin işi olduğu müddet...

Efe Yildirim

Aklına Aşık

Bir de en kötüsü,
İnsanın aklındaki aşık olmasıdır...
Çünkü aklındaki yok olsada,
İnsan aklıyla var olur...
Çünkü en son yok olan şey insanın aklı olur...
Bir bakar ki insan aklıyla yol olur...

Efe Yildirim

Alnı Ak

Bir Şey var sende,
Bir koku,
bir tebessüm
bir tat...
beni sana getiren...

Bir Şey var sende
Alnın ak
Öpölmek için yaratılmış bir dudak...

bir Şey var sende
barıştıır geĀmiŐi gelecekle...

bir Şey var sende
sanki bir durak
geĀmiŐ ile barıştıran alnı ak.

Efe Yildirim

Arkana Dönük

bazen diyorum da
ya ben sıkıcıysam,
ya benden sıkılırsan
korkuyorum
söylemeye, paylaşmaya korkuyorum
korkan olmaktan korkuyorum...
seni kaybetmekten korkmuyorum
bizi kaybetmekten korkuyorum...
beni kaybetmenden korkuyorum...
bulmuşken görmüşken aydınlığı...
vakti değil...
vakti değil şimdi yalnızlığın...
tüm yalnız kaldığın günleri
ruhunun sesini paylaşmışken benimle...
onun için kaçma daha daha bir ol benimle...
sırf yavaş ve uzun sürmeli diye bırakma sevginin yerini pişmanlıklara...
dalgaları görüpte dalma denize
dibini gördüğün denizden kaçma bundan böyle...
bakarsın ne dalga kalır ne de denizin dibi
onca günü gezgin günü birlikçi,
tekne yol alır...
ne biri kalır
ne rüzgar...
bulanık denizi görenler ne balığı tanır...
ne hafızasını uzaktan alır...
seyreder,
seyredikçe kaybeder...
görür...
oysa bir halat varken çekip tutunup farklı yerlere,
saadetlere süzülcek...
seyretmekle kaybetmek arasında yol alır...
sonunda ise kaybetmeyi herkesden iyi tanır

sometimes I wonder
what if I'm just boring,
what if you get tired of me
I'm scared
scared to speak up, to share
scared of being scared...
I'm not afraid of losing you
I'm afraid of losing us...
I'm afraid of you losing me...
found the light, seen it...
it's not time...
not time for loneliness now...
shared all those lonely days
the voice of your soul with me...
so don't run, just be with me more...
don't let regret replace love just to make it slow and long...
don't dive into the sea just seeing the waves
don't avoid the sea you see the bottom of...
you might find no waves, no sea bottom

so many days, day-trippers,
the boat keeps moving...
nothing left,
not even the wind...
those who see the murky sea don't recognize the fish...
don't remember from afar...
they just watch,
lose while they watch...
they see...
while there's a rope to hold, to different places,
sailing to happiness...
they sail between watching and losing...
and in the end, they know losing better than anyone else.

Efe Yildirim

Aşıkların Savunması

Çok istedim,
Çok istemişim,
Şok olup koynuna bir ömürlük sevmek..

Cüret etmek istedim
(Ne beklersin ki tanrının kuluyum,
Kusursuzluğum kusurum,
Kusurluyum..)
Yapamadım, korktum uzaktan izledim...

Seni uzaktan izlemekle yetindim..
Uzaktan izlemeyi sevdim..
Hayaller kurdum, düşledim..
Yelkenli görünce içine seni koymadan geçemedim..

Güzel bir ev gördüm, karnına bir bebek koydum..
Elini elime verdim,
Gördüğüm her güzelliğe,
Seni de getirdim..

Bir kalbime koycağ yakınlığa gelemedim seninle,
Koyamadım,
Cesur olup bir türlü konuşamadım..
Yarınlara bıraktım..

Konuşmadığım vakitte,
Platon'u, platonik sevdasını tanıdım..
Düşlemeyi, düşlerime inanmayı öğrendim..

Zihnim mükemmeli yarattı,
En güzel gözlerin sen de olduğuna inandı..
Hani insan çok akıllıydı?
Aklını kendine kullandı..

Aklım sana vuruldu,
Mükemmeli yarattı,
Seni yarattı,
Geçti aynanın karşısına,
Kusursuzluğuna aldandı..

Aklım, seni mükemmel yarattı,
Aklım doğruya inandı..
Doğruyu yarattı..
Aklım senden çok aklıma inandı..

Aklım aldandı..

Aklım, aşkı yarattı,
Ve aldanan aklım Tanrıyı yarattı..

Çünkü en güzel dudaklar senindi,
Buna inandı,
Çiçek kokuluydu,
Yazı hatırlatırdı...

En güzel kelimeler senindi,
Tebessümün tanrıyı hatırlatırdı...

En güzel memeler senindi,
Çaresiz bebekleri,
Çaresizliğimdeki ana şefkatini hatırlattı...

En güzel kalçalar senindi,
Kusursuzları hatırlattı,
Aklım inandı,
Aklım kusursuzu yarattı..
Aklım düşünmekten korkmazdı..
Tanrıyı yarattı..

Bu yüzdendir ki,
Bu beden kaçtı,
Bu yüzdendir ki,
Doğru yarattı, inandı...

Gerçeklerden kaçtı...

Efe Yildirim

Aşk Busesi-II

Sen benden ne kadar kaçtıkça,
Ben o kadar sevicem,
Çünkü düştüm bir kere o çukura,
En güzel karara,
Ben bundan sonra tüm şiirlerimde adını geçircem,
Fark etmeni beklemicem
Anlamasan da yazdıklarımı,
Umudum senden, bizden bir Nara,
Çünkü seni düşünmediğim bir gece yok Tara,
Konuşmamam bir yarada olsa senle
Sevmeye hayal ederek başlamak gerek derler,
Ben başladım...
Çünkü ben hayatımda ilk defa bu kadar sevdim Tara,
Yalnızlığa bedel ve de büyük Yaralara,
Ne İsmi bilcen,
Ne de bu şiirimi,
Gizem dolu sevdalara...

Efe Yildirim

Ay

galiba buydu cezamız,
baktığım her yerde görüyorum seni,
ama hiç bi yerde bulamıyorum,
hiç bir evin içine koyamıyorum,
çok istiyorum,
günler haftalar aylar ve yıllar seninle geçsin
mevsimler halı gibi önümüze serilsin,
saniyeler müsaade etmiyor,
bakmama,
görüp seni içine koymama,
özlüyorum ama,
müsaade etmiyor yıldızlar ayıma kavuşmama
şimdi karanlıklar bekliyorum belirsizlikler,
ve alacakaranlık
kavuşacağım parlayacak olan ayıma

Efe Yildirim

Ayrılık İletisi

Kendimi ben yıllarca o sona hazırladım,
her şeyin sonuna hazırladım...
Çünkü biliyordum her yolun sonu olduğunu
nereye gitmek istersen git,
bir maceraya atılıp her türlü duygu yaşayıp..
yolun sonuna, ulaşacağını.
İşte hayat , bu yollarda olgunlaşır insan
yeni duygular yeni insanlar tanır.
Yolun sonuna ulaşır.
Çünkü her yol biter.
Çünkü her yolun bir sonu vardır.
Bizim sonumuz da buymuş,
Yolun açık olsun sevgili.

Efe Yildirim

Bazen Sadece Yazmak Gerek

Yazmak gerek bazen
Yazmak gerek
Seviyorum diyemiyorsan
Yazman gerek
Bilhassa, özlüyorsan
Yazmak gerek
Çehresine, hiç tadamadığın dudaklara mest olmuşsan
Yazman gerek dostum
Yazman gerek
Kuşlara şarkı söyleten,
Güneş açtıran,
Ayı her zamankinden daha çok parlatan o gözler için
Yazmak gerek dostum
Yazmak gerek
Unutmamak gerek
O gözleri
O çehreyi
Kuşlara her daim şarkı söyleteni
Yazmak gerek dostum
Yazmak gerek
Unutmamak için
Yazman gerek
Telaki etmek gerek

Efe Yildirim

Bekliyorum

öyle çok isterdim ki,
gerçekten sevebilmeni,
yarasız sesini,
arkana bakmadan yüreyebilmeni
yahut ben mi buna inandırdım kendimi,
ya da sen mi bana inandırdın kendini...
bilmiyorum...
bilmediğim için korkuyorum,
dostlarını bilmiyorum,
insanın dostluğuna da inanmam zaten bilmek istemiyorum,
biliyorum biliyorum ne yaparsan et,
ne dersen de karşın cinsten dost olmaz,
hatta dostun karşı cinsi hem cinsi olmaz...
kendin dışında başka kimseden dost olmaz...
biliyorum...
şimdileri kalemi koyduğum hayallerim kondurduğum...
bu masaya bir gün kafamı vuracağım...
demişim diyeceğim...
kaderim bu ya...
çekip gideceğim
biliyorum
hiç bir şey edemiyorum
bekliyorum

Efe Yildirim

Bilmiyorum

bazen yapamıyorum,
anlayamıyorum,
duymuyorum çevremde olanları
sadece bir ses duyuyorum,
yahut duyduğumu sanıyorum
onu da bilmiyorum
hiç bir şeyi hiç kimseyi tam anlayamıyorum,
güvenmiyorum
kendime güvenmiyorum

Efe Yildirim

Bir gün Sen de KliŖe Olacaksın

hiç sevdiniz mi birini,
hakkaniyetle...
söz ettiniz mi gemiŖten...
sizi kavuŖturan yıldızları...
gocunmadan dinlediniz mi gemiŖini,
gemiŖinizi yüreğinizde soğukluk
kapladı mı tüm vucdnuzu,
gözlerinizi kapattığınızda yahut...
uzaklara uğradığınızda...
uzak nedir, neyden uzak...
uzaklığın merkezi sevgidir,
aŖktır ve ailedir...
bundan ötesi uzaktır,
uzaklık tanrıdan gelen tuzaktır,
tuzağa dŖmeden kavuŖmak ise
aŖk olana son duraktır...

Efe Yildirim

Bir İnsanın Not Defteri

Sevgili Günlük,
Kendimden, senden hiç niye bahsetmedim.
Sevdiklerim neden hiç düşünmedim.
Bilhassa, baykuşun kurdun ve rüzgarın kendinden bahsettiği geceleri..
Zaman mı yoktu,Zaman mı dardı?
Aynen Behçet Hocaya olan gibi.
Uzatmadan bir sayfa boşa yok olmadan söyleyim hissetiklerimi..
Biri vardı, İnanmazdım
İnanmazdım buralardan olduğuna suiniyetli ya da insan olduğuna..
Hep dost bilirdim ben önceleri..
Yokluğunda tanıdım kendisini..
Oysa İnsan dostuyla var olmuş.
Gelip geçiciymiş diğerleri..
Yanıldım...

Lakin, yanıldım diye atmadım yarın denen tüm kartları önlerine..
Yanıldım, Planladım, Yanıldım..
hayat plan yapmak, yanılmak
ve yepyeni öngörülerle tekrar yanılmaktan ibaret..
En yücesidir şereflerin yanılmak

Efe Yildirim

Birer İkişer

Mevsimleri geride bıraktım,
Günler geldi peşimden..

Küçük bir parça bıraktın senden...
Anıları bıraktım, geldiler peşimden

Hepsi geldiler,
Çekinmediler...

.....Birer ikişer

Efe Yildirim

Bu Sayfa Yırılacak

Mühim olan insanın arzuladığı,
Misal sana çiçek almak istedim,
Ama alamadım,
Param mı yoktu?
Vardı,
Korktum galiba,
Uygun vakit değil,
Bazen hiç uygun vakit olmaz,
Bu onlardan biriydi..
Şimdi ise okuyamacağını bilerek yazıyorum,
oysa, Arzuladım,
Çok arzuladım sana çiçek almak,
En güzel çiçekleri,
En güzel kokuları sen,
sen hak ettin
en güzel tebessüm sendeydi,
Çiçekler senin olmalıydı,
Sen ise benim

Efe Yildirim

Cahillik

Cahillik dedin ya,
Cahillik mutluluksa eğer,
Söylesene sevgili,
Niçin korkarsın karanlıktan

Efe Yildirim

Çahillik 3

Şayet insanın her bildiği,
Gördüğü doğru olsaydı..
Niçin mutlak doğruyu arardı?
Gözler insanın tanrısıydı.
Vardı, mutlaka olmalıydı..
Aydınlıktan daha aydınlığa..
Bir yol aramalıydı...
İnsanın muhakkak bilmediği vardı...
Yoksa herkes tanrıyı kendinde sanardı...

Efe Yildirim

Cahillik II

Gün yüzüne güneş ışığı çıkana kadar,
Yorganın altına saklarsın kendini,
Sonra perde indirirsin gözlerine istemeden,
Sabahı beklersin,
Işık ararsın kendine,

Cahil insan bildiğini sanır,
Oysa yalnız karanlığa düşen bilinmemezliği tanır,
Kim bilir belki aydınlığın da karanlıktır..
ya aydınlıktan daha aydınlığı vardır , ya da aydınlık aydınlıklar içinde karanlıktır...
Binaenaleyh, belki aydınlığın da karanlıktır...
Güneşten daha aydını,
Gün yüzünden daha belirginidir..
Yahut belki de insan mütemadiyen devam eden,
uykudan bir cimcik kadar uzaktadır,
Eğer bir cimcik ikna edebiliyorsa uykuda olmadığına,
niçin yolculuk etmek istiyor,
Karanlıktan Aydınlığa...

Efe Yildirim

Cebindeki Not

Ne ben atabildim,
korkusuzca ilk adımı ,
Ne de sen,
Aslında çok da beğenmezdim seni önceden,
Ne zaman gider oldum yüreğinden,
Kıymet-ı harbiyen arttı müteakiben

Efe Yildirim

Celladına Aşık Çocuklar

Öyle bir çocuk düşün ki,
Öyle bir genç(ler) düşün ki, Baba
Bu gençler senin gençlerindi,
senin çocuklarındı hani
Hitap ederdin sen onlara,
Dinler sandın onları, yetmedi yazdın, güvendin...
Gözünü kapatıp gittin..
Ne umutsuz durumlar oldu, ne de umutsuz insanlar,
İnsanlar celladına aşık oldu, insanlar

Efe Yildirim

Çaresiz Dilsiz

sevmek için
beni sevmek için dilimi öğrenmene gerek yok...
sesimi kokumu...
sonumuu....
aslında düşündükçe bir tuhaf oluyor içim...
tüm duygularımı döktüğüm dili bilmemen
yahut beni anlayamaman
iç sesimi duyamaman zor geliyor bazen...
belki çiçekler de konuşuyor seninle
seviyorsun ama anlayamıyorsun,
köpeklerin de muhtemelen derdini anlatıyor,
seviyorsun, öpüyorsun ne diyorlar anlamıyorsun...
tahmin ediyorsun
sarılıyorsun ama hiç bir zaman anlamıyorsun...
çok şükür ben anlıyorum sesini...
dürtünden sonra gelen ilk sesini...
birtanem yahut herşeyim dediğin sen ne köpeklerini
ne çiçekleri ne de
beni tanıyorsun,
tanıdığını sanıyorsun
anladığını sanıyorsun
ama duyamıyorsun...
sevgiyi anlamıyorsun...
sağır değilsin kulağını kapıyorsun...
onları anlamadan
duyamadan iç sesini
onların seni anlamasını bekliyorsun...
susuz kaldığında ölen,
çiçekten
aç kaldığında yahut ilgisiz kaldığında
küsen,
köpeklerinden
sevgisiz kaldın kaçıp giden,
sevgilinden
daha çok çaresizlik kokuyorsun

not: hatta bu yazdıklarımı tam şuan çevirmesem,
yine kendini en çok anlayan sanıyorsun...
çaresiz bakıyorsun
hatta şu an da yalvarmasan paylaş diye...
yine her şeyi anladın
sevdin sanıyorsun

to love me
you don't need to learn my language...
my voice, my scent...
my end...
it feels strange when I think about it...
you don't know the language I pour my heart into
or you can't understand me
can't hear my inner voice, it's hard sometimes...
maybe flowers talk to you too

you love them but don't understand,
your dogs probably tell you their troubles too,
you love them, kiss them but you don't know what they're saying...
you guess
you hug them but never really understand...
thankfully I get your voice...
the first sound after your touch...
sweetheart, my everything, you don't know your dogs
or your flowers or
me,
you think you do
you think you understand
but you don't hear...
you don't understand love...
you're not deaf, you close your ears...
without understanding them
without hearing their inner voice
you expect them to understand you...
when thirsty, they die,
flowers
when hungry or neglected
they sulk,
dogs
when loveless, they run away,
lovers
you smell more of helplessness

and if I didn't translate these words right now,
you'd still think you understand the most...
you look so helpless

and even now, if you didn't beg me to share this...
you'd still think you understood everything
and loved everything
with only a glance in all those eyes...

Efe Yildirim

Çoban Yıldızı

uzaktasın ama aslında çok yakındasın,
bir koku uzağımdasın,
uzaktayım diye üzülme, özür ise hiç dileme,
sen sandığımdan da çok yakındasın,
sen yanımdasın,
sen kuşların sesi,
en karanlık gecemi aydınlatan çoban yıldızısın...

Efe Yildirim

Çocukça

Övünmüyorum artık yaptıklarımla, çocukçaydı..
Belki de yol o kadar karanlıktı ki....
Çocuk -caydı.

Efe Yildirim

Çocukluk

Çocukluğumda çok hata yaptım ben.
Çocukluğumda çok doğruyum sandım ben.
Çocukluğum geçti bitti sandım ben.
Çocukluğum hala yaşamakta...
Hala daha çocuk bir şeyler öğrenip
içimde ve de dışımda var olmakta.
Sisli yollar içinde yolun sonunu aramakta..

Efe Yildirim

Delilerin Yanılgısı

hastalıdır delilerin
farklılık,
ve o farklılık ile gelişen ehval içinde yalnızlık,
her yalnız delirir,
her yalnız delidir,
lakin her deli yalnız değildir

Efe Yildirim

Doğru ve Gerçek

Doğruyu düşünmek,

Doğruyu aramak yerine,

Gerçeği dşlemelidir insan.

Ancak yle çıkar karanlıklardan aydınlığa,

Çünkü doğru yanılıtır.

Doğru yanılıştır.

Doğru bugün doğru yarın yanılıştır.

(Kim belki bugün de yanılıştır)

Çünkü insan ancak emin olduğu doğrularda yanılır.

Çünkü her yalan ispatlanamadığı sürece doğrudur.

-Efe Yildirim

Efe Yildirim

Doğum/ ölüm lekesi

Saat 4 karşımdasın,
En iyi bildiğin şeyi yapıyorsun,
Öğrenmeyi öğretiyorsun...
Bana sevmeyi öğrettiğin gibi...

Şimdi düşünüyorum da...
İlk gördüğümde seni anlamıştım...
Ruhlarımız tanışmıştı önceden,

Seninle konuşurken,
Dinlerken ağızından çıkan cümleleri,
Sanki ekmeğime yağ sürüyorum,
ya da tuzsuz bir yemeğe
tuz atıyorum,

Ben tuzsuzmuşum sevgili,
Tuzsuz, tatsız, kuru...
Zeytin Yağsız bir salata gibi
(Deftersiz bir öğrenci gibidir benim memlekette)
Ekmeksiz bir ev gibi güvensiz

İlk gün gördüğümde bacağındaki dokum lekesini,
Ve dönüp baktığımda anlamıştım gerçeği...
Boynumdaki benzeri.
sanki tanışmıştı...
çok çok önceden...

Japon efsanesini bilirsin sevgili,
Doğum lekesi ölüm lekesidir,
Öldüğün şekli gösterir,

Muhakkak tanışmış olmalıydık önceden,
Belki 15. yüzyılda, bir şövalyeydim...
Evde eşini bırakan...
Belki yetişemedim düşmanlar seni bacağından vurdular...
Ben ise kılıç darbesiyle indirmişt看 gözüme perdeyi,

Yahut, özgürlük hayali ile yanıp
tutuşan bir köleydik,

Hep bir evimiz olsun istedik,
el ele tutuşan çocuklar,
Geceleri dolu tencere ile gelen deri uyku,
Emeğin karşılığını,
Karnı tok başını yastığa koymaları düşledik,

Olmadı...
Belki dayanamadım,
sana yapılan kölelik zülümüne,
cani eziyetlere...
Olay çıkardım savaştım,
Seni koruyayım derken□toprağı boyladım,

Kendini özgür zanneden bir adamın kurşunuyla,
yine yeniden boynumu koruyamadım...

Sen ise dayanabilir misin,
Dayanamadın,
Müdahale ediyim derken
Bacağından öldürüldün,

Yahut arada kalmıştık senle,
Ben savaşa karşı olan bir subay,
Özgürlük, sevgi ve devrim ile yanıp tutuşan,

Sen ise vur emri verilmiş bir şehirde bir prenses,
İmkansız aşktık,
Doğa, su, toprak tanımayan,

Belki de rüyaya tutuştum,
Deliyim hastanede yatan,
Yahut bir kuş oldum,
Geldim bahçene kondum,
Sana Aşık oldum...

Demem o ki, seni gözüm ısıyor,
Sesin annem kadar tanıdık geliyor,

Doğum lekeden anlamış olmalıydım,
Ya seninle geçmişte gerçekleşmemiştik,
İmkansızdık,
Ya da yağmurdan sonra gelen güneş,
Muhakkak tanışmış olmalıydık,

Şimdi karşımda gülüyorsun,
Düşünüyorum da, şimdi bu yazdıklarımı çevirmezsem aşkımızın diline

Tarih olacak yazdıklarım,
Yağmur altında ıslanıp gidecek...

Ruhum aç, sanki asırlardır vücüdümü beklemiş...
Heyecanlı, ve ürkek
istemiyorum...
Tekrar ölmek...
Fazla söze gerek yok beni o kadar çok sev ki sevgili,
İmkansız- mimkansız tanımasın...
Vazgeçmek mümkün olmasın...

Efe Yildirim

Düşüncelerin Oyunu

Kuşlar şarkı söylemeden gün ağırmadan..

Toprağa kar tanesi inmeden
seni hatırlayabiliyorsam...

Unutamıyorsam...

Etrafımda dört duvar

önümde bir ışık

bir ekran varken

senle geçen güzel günleri hatırlayabiliyorsam eğer...

Gözünü görmeden, ismini duymadan ,sarhoş olabiliyorsam eğer...

Yenilmiş miyimdir, bu hayat denilen oyuna henüz başlamadan?

Efe Yildirim

Eli Kolu Bağlı 1

ne zaman bulunduğum yere ait olacabilceğim,
hangi günler yaşanmışlarını düşlemeyi unutabilcem...
bilmiyorum...
sözlerime nasıl başlıcağımı zaten hiç bilmiyorum...
sevmiyorum seni başkasıyla düşünmeyi
sevmiyorum...
başkasının elini tuttuğunu düşünmek canımı acıtıyorken
daha fazlasıyla
baş edemiyorum,
bir de üstüne hastalık ve yaşanmışlıktan dolayı yaşanamama
ruhumu hasta ediyor,
Çocuğa dnşyorum...
istemiyorum
beceremiyorum
dönüyorum dolaşıyorum kendimi yine aynı yerde buluyorum...
sözlerim hangi kapının anahtarı oluyor biliyorum,
eski kapıyı açmadan yeni kapı açılmayacağını biliyorum...
yapamıyorum...
sözlerime nasıl devam edeceğim bilmiyorum,
boğazımda buruk bir acı var,
ya anam ya babam ölmüş ki,
rüya bitmiş gibi
ya da ne biliyim,
sözüm ve geçmişim ele tutuşmuş çıkmaza girmiş gibi...
yardım ister gibi

Efe Yildirim

Eli Kolu Bağlı 2

bazen düşünüyorum da nasıl olur da üstesinden gelebilirim diye,
bir icat diyorum bir icat gerekli,
ya benim hafızam silinmeli
ya seninkisi,
sonra düşünüyorum benimkisi silinse ben tekim birim sanıcam,
sanarak kanacam
gerçekten uzaklaşacağım,
hiç bir zaman gerçeğe ulaşamayacağım,
yahut senin hafızasını silsek
sen bana böyle peri masalı gibi bakacan,
ama gerçekten kaçamıcan,
bilen bilecek gerçek değişmicek...
önceleri bayılırdım tarih dersine
şimdi kaçmak istiyorum tarihten,
geçmişten...
(üstüme ay tutuldu...
sanki senin uyunmanla herkes uyudu)
kurt kapanıdır fare mi bilemiyorum
elimi kolumu bağlıyorum boğazı seyrediyorum,
ne yapsam ne etsem de kaçamıyorum

Efe Yildirim

Elmas

paylaşma dedin yazdıklarını,
söyleme dedin niyetini,
dost bilelim birbirimizi
söz verelim...

oysa kağıttan bir gemi yapıp bırakmak varken çarşaf misali,
gölün üstüne...
korktuğundan mı bırakmadın kendini içi dolu sözlere...
yoksa gecikmişlikten mi cesarete,
uzak seferlere...

henüz başlamayan seferler gecikmez...
zeytinler düşmeden toprağa
çekip gidilmez,
beklenir yüce umutla..
sulanır, korunur, emek verilir..

anlarsın ya seyirde,
seyirde delikanlılık var sevgili,

söz verdim ben dostluğa,
söz verdim gözlerindeki aydınlığa...

beklemeden yol alınmaz
yol almadan umutlu olunmaz,

şimdi sana gözlerin kadar güzel günler diliyor,
geç olmadan cüret ediyorum kapatmaya
senle olma umuduyla var olan gözlerimi...

Efe Yildirim

En Büyük Ceza

Bu ne bir vedaydı,
Ne bir ceza,
Tam bir muammaydı..
Ki kendisi aşıklara en büyük ceza..
Her günün kendisi yeni bir veda..

Efe Yildirim

En Büyük Hastalık Bilmemekmiş

Sorun hastalıkta değilmiş,
sorun bilmemekte ,düşünmemekteymiş.
Okudukça düşünüyorum
Okudukça tutatabiliyorum kalemi elimde

·
·
·

Benim hastalığım bilmemekmiş.

Efe Yildirim

Ev

Derin berrak deniz gibidir
geçmişim
yalnızca izlerim..

Uzun bekleyiş,
uzun iptilalar silsilesi sonrası,
evime giderim...

Evim benim değil artık,
Ayrılık vakti gelir,
Gurbete giderim
Değişmez..
ben yine evimi özlerim....

Efe Yildirim

Ev-II

İhanet ettim sana ey evim...
Senden dünden vazgeçer gibi..
Zaten vazgeçmesem de vazgeçmiş gibi
vazgeçtim...
Zaman dedim bekledim.

Zamanı bekledim,
yalanmış oysa ki zaman,
durmak bilmezken, gittiği yeri bilmezken yelkovan..

Yolunu gözledim
Sana döndüm
Evime dönemedim..
Eski kokuyu, eski günleri bekledim

Boğazımda acı bir tat,
Aklımda yaşanmış,
zamanla yaşanamayan anılar...

Ey evim başından beri ben sana ihanettim,
Kış güneşi düştü sokağa,
yürüyorum bi yer gidecek gibi
seni geri getirebilcek gibi

Cebim boş,
çıkarmam, çıkaramam elimi cebimden
kimse görmemeli cebimin içindekini
nasır tutmuş ellerimi..
ağızımdan çıkaramadığım,
yanıp tutuştuğum hülyalara sahip olduğum gibi..

evsizler seyreder beni
öncüsüyüm evsizlerin,
düşlerim takip eder beni,
aklımda ise hiraetim.

Efe Yildirim

Geç Olmadan Sevişmek Lazım

bir gün sevgili
bir gün
kavuşacak vücudumuz birbirimize..
bir olacağız...
ve işte o gün sevgili
o gün Afrika'da hiç aç çocuk kalmayacak...
Dünya bir başka olacak...
lakin bunla bitti sanma sevgili...
durmadan sevicez birbirimizi ayrılmadan...
kavuşacak vücudumuz birbirimize durmadan...
ara vermeden bakıcaz gözlerimizin içine...
devam edeceğiz
nefes alcaz, vericez...

belki hızlanacak nefesimiz..
belki konuşcaz birbirimizle bir olarak ayrılmadan
belki umut dolu olucaz hayat...
fazla lafa gerek yok sevgili...
sevişmek lazım çok geç olmadan..

Efe Yildirim

Geçmişe Umutla Bakanlar

İnsan,

geçmişini özler mi?

İnsan,

geçmişin yolunu gözler mi?

İnsan,

gelecek ve geçmişini bir tutup
geçmişten umut eder mi?

İnsan "Geçmişte yaşamadığını

gelecekte yaşar" diye düşünmek yerine

gelecekte yaşamayacağını geçmişte yaşamak ister mi?

Efe Yildirim

Güzelden Güzele

Güzelden daha güzel olmaz,
hiç bir güzel günün yerini daha güzeli tutamaz...

Efe Yildirim

Hafıza

Hatırlar mısın bilmem,
Geri dönebilir misin geçmişe..
Hani İnci takılmıştı dişine ,
Alışmaya çalışırken Midyeye..
8 Ekim

Efe Yildirim

Hatalı ve Bencil Adam

Mükemmel iş çıkardım,
Seni bana getirerek,
yine ukala bencil adam...
Oysa cümlemin kendisi hatalı...
Seni istemedim gelmek..
Ben seni getirdim zorla...
Gelmek zorundaydın...
Görmek zorundaydın

Geçmiş,

Lütfen gözünü kapa,
Perde indir,
Sonra yeni perde için arala...

Efe Yildirim

Hatırlama(ma)

Gecelerin Derdi Olsaydı,
Yıldızlar olur muydu?
Şayet bir ay cephesinde bu kadarı yıldızı bulundurur muydu?
Yol karanlık,
Ne ışık var,
Ne de zaman bilgisi...
Görmüyorum artık seni,
Unuttum demiyorum ama
Hatırlamıyorum artık sevgili

Efe Yildirim

Hayat Oyunu

Bir oyun oynuyorum ben,
Adı mutluluk,
Her koşulda gülüyorsun,
Tebessüm ediyosun,
Düşünmüyorsun,
Aklını kullanıyorsun,
Bu şekilde, Aptalları güldürüyorsun,
Mutlu gözükmeye çalışıyorsun,
Bu şekilde dertlerini ,onun güzel gözlerini görmüyorsun,
Yalnız kalmıyorsun...

Efe Yildirim

Haziran

seni sevmeye sevdim,
sonu sevmeyi sevdim,
onun için korkuyorum zamandan zamansızlıktan,
karşımızda kabristan,
kimse bilmedi ne zaman,
ne zaman sever,
ne zaman biter,
ne zaman gözüne perde iner...

Efe Yildirim

Her Gözünü Karartan Öldürür Sevdiğini- Çeviri

Yine de, Her gözü pek öldürür sevdiğini
Duyurun, duyulmasını sağlayın sözlerimin...
Kimisi merhametsiz gözlerle

yapar bunu..

Kimini yücelterek...
Ödlekler ise bir öpücük vererek
Yalnız cesaretliler bilenmiş bıçak darbeleriyle

-yapar bunu....

Bazısı yolun başındayken öldürür sevdiğini...
Bir başkası ise yolun sonuna yaklaşırken..
Kimi kendi eliyle boğarak

-yapar bunu...

Kimisi ödüllendirerek,
Merhametlisi ise bıçakla öldürerek..
Bilhassa bıçakla ölen çabuk

-bulur sonu...

Biri vazgeçmez, uzuncana sever.
Biri kelebek misali, az ömürlü sever.
Biri kandırır,
Biri inanır,
Birisini göz yaşlarıyla bırakır sevdiğini,
Biri derin iç çekişle,

Her gözü pek öldürür sevdiğini,
Her gözünü karartan öldürür sevdiğini,
Lakin, herkes gözünü karartı/kapattı diye
O, ölmeyerek

-bulabilir sonunu...

Derya Efe Yıldırım

Orijinali:

Yet each man kills the thing he loves
By each let this be heard,
Some do it with a bitter look,
Some with a flattering word,

The coward does it with a kiss,
The brave man with a sword!

Some kill their love when they are young,
And some when they are old;
Some strangle with the hands of Lust,
Some with the hands of Gold:
The kindest use a knife, because
The dead so soon grow cold.

Some love too little, some too long,
Some sell, and others buy;
Some do the deed with many tears,
And some without a sigh:
For each man kills the thing he loves,
Yet each man does not die.

Oscar Wilde

Efe Yildirim

Heraklitos

Bunca yıl neyi aradım,
Kimi aradım,
Onca mücadele kimin içinmiş?
Eskileri dinleyememişim,
Bir ateşti kendimden gelen,
Logos'u bilememişim
Kendimi aradığımı bilememişim
Neymiş, kimmişim
Kendimi Bilememişim

Efe Yildirim

Efe Yildirim

Herkes Aynı Yolun Yolcusu

allaha havale etmek kadar çaresizi yok bu hayatta,
seven de aynı yolda,
sevmeyen nefret eden de,
el ele tutuşmuş çaresizce koyulmuşlar bu yola

Efe Yildirim

Iı-

Şimdileri kapıya dayandı ayrılık,
Hiçbir yaprak kalmadı ağaçlarda
Kimseler yok sokaklarda...
Ben kaybolmak istemiyorum bu yaşanmış,
doymamış hülyalarda
Ben seninle aşkı tattım
Yetmedi, dudaklarından ısırık aldım
Sardım, sarıldım

ağladım
Şimdi bir yağmur günü korkuların yanında bir de sorum var hayata,
Henüz daha yolun başı ama,
Çağın çocuklarıyız sonuçta,
Bilirsin..
Aşıksak aşığız,
Lafta, Z kuşağıyız..

Sözün özü sevgili,
Kafamı yaşlamışken çantama
bulamıyorken seni

gözlerine bakamıyorken
gene , gitti aklım kuruyan yapraklara..

Acaba, hatırlar mıyız biz birbirimizi
Yarım asır sonra,

Yalnızken..
Gözlerimize perde inmek üzereyken..

Henüz yaşım on yedi belki ama,
Hiçbir 71 yaşında anlamaz sana duyduğum hisleri

Yazdıklarımı seninle paylaşacağım
İletmene gerek yok bana
o hislerini
çok özledim seni
şimdileri

Efe Yildirim

III-

....kaplamışken İstanbulu
sis bulutlarının yanında bir de yağmur bulutu
Kasvetliyken günler
...Aşıklar serseri

Ben seni düşünüyorum,
özlüyorum seni
Şimdi bir yağmur indirir
Islanmadan bu aşk eseri,
Ellerinden ve de o güzel kalbinden öpüyor,
Seni düşünerek kapatıyorum defteri..
Efe Yildirim

Istanbul'lu Olmak Sabır İŖi

SABRET SEVDALIM
BoŖ vermek lazım bazen
Sadece boŖ vermek
Dönüp arkasını gitmek
Her Ŗeyden vazgeçmek
Sadece gezmek lazım bazen;
Sadece gezmek
Kız Kulesini seyretmek
Boğazın kokusunu almak
Bir simit alıp feribota binmek
Martıları beslemek gerek bazen
Sadece İstanbul'u gezmek
İstanbululları seyretmek lazım
Saatlerce bir arabanın içinde oturup beklemek
Büyük sabır ister elbet
Günün sonunda sevdiklerine kavuŖmak
Büyük sabır ister elbet
Sende sabret sevdalım
Sabret ki bahar gelsin İstanbul'a
KuŖlar uçsun boydan boya
NeŖe dolsun insanlara
Sende sabret sevdalım
Sabret çünkü hayat
Sana da gülecek elbet

Efe Yildirim

İmza

İMZA□
Epey üzüldüm küçüklüğümde,
Benim niye şaşalı bir imzam yok diye,
Oysa, ancak fark ettim....
Ne önemi var ki yazdıklarımın,
Altına imzamı bırakmamın
Ben kalbimi bırakıyorum
İmzasıdır kalp insanın....

.

.

..

.

.

Efe Yildirim

İnsan

İnsanoğlu nankör,
Sevdiğini bildiği zaman karşısındakinin vazgeçebiliyor aniden.
Emin olduktan sonra kaybetmiceğinden
gözü açılıyor..

Başka yönlere yöneliyor
Başkalarında arıyor sevdiğinin güzelliği olan eksikliğini,
Başkalarında arıyo sevgiyi,
habersizce...

Kaybedince anlıyor bazı şeyleri..
Çaresizce çabılıyor sonrasında...
Mücadele ediyor açık denizde boğulmamak adına..
Kazanırım sanıyor

Yeni bir oyuna girişiyor
Bir başka bedeni seviyor
sahip oluyor..

Lakin hiç bir zaman geride bıraktığını,
kaybettiğini

unutamıyor.
Seviyor, başka bedenlere sahip oluyo.
Başka başka bedenler tanıyor.
Ama hiç bir beden onun yerini tutamıyor
Nankörlüğünün üstünü örtemiyo
Ve bazı şeyler yalnızca

yaşayarak/yalnız kalarak öğreniliyor...

Efe Yildirim

İnsanın Evi Her zaman Onun Evi Mi Kalır

Onca yaşamışlıktan sonra,
karanlıkta kaldıktan sonra..
Suiniyetli insanlarla yaşantını adeta boks ringine taşıdıktan sonra..
Anneni hatırlasan da
söyledikleri onca balonken elindeki,
gökyüzünün yolunu tuttular.
Canavarlarla savaşırken dikkat etmeyip bir canavar olduktan sonra.
En zoru değil mi, insanın doğduğu, büyüdüğü evin yolunu
tut(a)ma(ma)sı!

Efe Yildirim

İnsanın Evi Her zaman Onun Evi Mi Kalır?

Onca yaşanmışlıktan sonra,
karanlıkta kaldıktan sonra..
Suiniyetli insanlarla yaşantını adeta boks ringine taşıdıktan sonra..
Anneni hatırlasan da
söyledikleri onca balonken elindeki,
gökyüzünün yolunu tuttular.
Canavarlarla savaşırken dikkat etmeyip bir canavar olduktan sonra.
En zoru değil mi, insanın doğduğu, büyüdüğü evin yolunu
tut(a)ma(ma)sı!

Efe Yildirim

İsticvap

Hiç aklıma gelmezdi..
kendi kendimi öldüreceğim..
hiç aklıma gelmezdi.
susmamam gerektiğinde susup,
başımı öne eğiceğim..
sonumu bekleyeceğim..

Hak ettim,
Haktan geldim,
Hakka yöneldim..
tüm bu olanları,
ben hak ettim..

Kendim ettim kendim buldum
ben seilmeyi hak etmedim
sevildim ama sevdiğimi bilmedim..
kaybettim

onca söz varken,
çıkıp seni getircek,
konuşup anlaşmak
böyle gitmemek varken...
sustum karanlığa el ettim...

şimdi geldiler
yüreğimde bir ağrı var
nefes aldırılmaz
adı vicdan,
affetmez beni,
haktan...

şimdi geldiler,
(ben ise yalnızım)
beni alıp gidecekler.
hiç aklıma gelmezdi
kendimi, benliğimi yok etceğim..
adeta
kendimi öldürüp,
karanlığa yöneleceğim...

Efe Yildirim

Kaçış

derin bir sessizlik içindeyim,
ne yansımam var denizin üstünden...
ne de geceleri susmak bilmeyen sesim
ve sonrasında soluk soluğa nefesim,
dinledikçe kendimi duyabildiğimi sandıkça kendimi,
kaldırır bir başıma...
yoksulluğu yokluğu dinlerim..
bir beni yaratanlar kaldı...
kendi sesimi bile duymaz oldum artık,
sanki sesim arkadan geliyor...
sesime kendime yabancılaştım...
karanlık kuyu içinde kaldım...
sesimi duysam duyursam,
belki de kaçırdım...

Efe Yildirim

Kalp

Bir kasadır kalp aslında
Koyar insan biriktirdiklerini
Sevdiklerini
Kişiliğini
Ansızın bir kasa çalınabildiği gibi
Kalpte çalınabilir be sevdalım
Ancak en mühimi
Suiniyet dolu bir insanın mı
Yoksa iyi niyetli bir insanın mı
Çaldığını bilmek
Zaman ister be dostum
Kimin şeytan
Kimin melek olduğunu bilmek
Sen en iyisi kuşları izlemeye devam et
Muhakkak seni sevende olacaktır
elbet
Gerek kainatta gerek başka dünyada
Sevecek seni elbet
Elbet güneş açacak birgün
Elbet altın saçları mavi gözleri
Birgün sana bakacak
İşte o gün dostum
O gün
Dünyada hiçbir bulut kalmayacak
Güneş doğacak
Hayat elbet gülecek dostum
Gülecek
Elbet hayata sana birgün
İstihafılı davranacak
Çiçek açtıracak
Güzel günler yakın dostum
Sevenler kavuşacak
Ay parlayacak
Bir gün seni sevecek dostum
Bir gün seni sevecek....

2 Mayıs 2020

Efe Yildirim

Kara Şiir

şimdi sen benden kaçmıyosun,
(hani kaçıyordun ya...)
ben kaçıyorum..
çünkü korkuyorum hayallerimin yok olmasından...
mavi gözlerinden sarı saçlarından uzaklaşmaktan...
böyle var oluyorum,
böyle ağlıyorum geceleri,
hayal kuruyorum...
doğru mu gerçek mi anlayamadan...
sana
muhayyileme
kavuşamadan..

Efe Yildirim

Kış

Neyi yanlış yaptık,
Kışları yazı mı bekledik?
Bre, Suç mu?
Neyi yanlış yaptık,
Gelmez ki yaz hiç kıştan sonra,
Bu ne biçim memleket,
Karlarda içinde,
Karanlıklar içinde,
İn de Cin de top oynamıyor,
Ne biçim kuşlar,
Hiç konuşmazlar,
Çiçekler dallara küstüler,
Kadınlar ise erkeklere,
Boşa geçti,
Onca yıllar, ayazlar...
Boşa gitti uykular,
Kış yerinden memnun,
Çöktü havaya ayaz yine,
Karanlık yarattı,
Bir karamsarlık yarattı içimde,
Git desen gitmez,
Alışıp kal desen kalmaz,
Sadece yerinden memnun olan kış değil,
Herhalde yaz gelmek istese,
Ne yapıp eder gelirdi,
Küsmezdi geçmişe,
Onsuz geçen günlere,
tekrar olsun isterdi,
Tekrar gelmenle her şey olup biterdi,
Huzur kaplardı,
Kışlar geçerdi,
Yine dallar tomurcuklanır,
Aşıklara selam çakardı,
Sonunu bilerek bu çileler çekilirdi,

Belli ki bu kış uzun sürecektir,
Sensiz evham,
Geçip gitmeyecek....

Efe Yildirim

K-olay

Şiir yazmak kolay değil,
ya da düşünmek...
özlemek kolay değil kaptırmadan gönlünü sevmek...
yalnız olmak kolay ,
yalnızken düşünmek daha kolay...
kalabalıklar içindeki yalnızız...
kalabalıklar içinde kaybolmak sandığınızdan da kolay...
Kalabalığın içinde oynak
karanlığı içindeki aydınlıktır ay...
sorsan yalnız kalmak kolay...
yalnız kalıp kapılmak harcıalem duygulara...
asıl olay.

Efe Yildirim

Köşe Kapmaca

Köşe kapmaca oynadık hep hayatla,
Şanssızdık,
Bir oraya,
bir buraya gittik.
Durduk.
Döndük durduk.
Arkamızı dönsek,
Doğru yönü bulurduk.
Bir gün bulduk.
Bir gün ise doğduk.
Bir gün toprak,
bir gün kelebek olduk.
Kelebeğe döndük
yok olduk.
Köşe kapmaca oynadık hayatla,
sonda ne birbirimizi
ne kendimizi bulduk.

Efe Yildirim

Mektup

Çok umut ettim yazarken,
Gönlümü kalemlle paylaşırken,
Kalbimi Kağıda anlatırken,
Oysa ne aptalmışım,
Denizin kızının gönlünü çalabilir miydi,

Bir şair ?
bir kaç şiir?
Bir kaç söz?
Bir kaç hissiyat?
Bir kaç umut dolu sözler?

Doğru kızı sevmişim ben,
Vermedin gönlünü bir hayalpereste,
Bir sefile

Olsun, çalamadım kalbini bir şiirle,
Ama Şunu bil ki,güzel kız bundan böyle bütün şiirlerim seninle...

Efe Yildirim

Midyenin İçindeki Dişine Takılan İnci

Başladığı gibi bitirdik her şeyi,
Yakınız ama bir o kadar uzak,
İsmi bilirim,
Sesinden uzak...
Dostlarım ortak..

Ben yalnız,
Yalnız Ben,
Çok faydanı gördüm...
Teşekkür etmeyi mahzur gördüm..

Kalabalık trenin içinde,
Son durağa gitmediğim,
Henüz gidemediğim kalabalık trenin içinde
Sana teşekkür etmeyi unuttum...

Baştan sona büyüttün beni,
Ayrılıkla sınıdın,
Ölümlerle tanıştırdın...

Dünyaya büyük sandım kendimi,
Ben yönetiyorum sandım evreni,
Beni sevenleri...

II

Sandım geceler,
Sandım gündüzler,
Çiçekler, böcekler ve tüm güzeller benim...

Yıldızlar peşimde,
Bulutlar etrafımda,
En kendimden emin olduğum an,
Tanıştırdın hayatla..
Ölümlerle kalımla...

Ayrılıkla, kapıya koymayla
öğrettin hayatı
Allahtan bekledim bazı şeyleri,
Mükemmeli yaratmak,
Mutlak güçleri yaratmak istedim...

E, tabi beceremedim...
Tanrı vücüdümdaydı,
Ben, ruhum öldü mü
O da gelirdi benle
Ve sen verdin,
Bana hayatı telakki etme imkanı...

III

Ben seni kaybettim,
Ruhumu kaybettim,
Ama sen,
Beni kaybetme,
Unut, hatırlama
ama beni kaybetme..
Başka vucütler tanı..
Bir yuva kur,
Beni kazandığını yanında taşıdığını fark etmesen de,
Beni kaybetme...
Ayrılıkla tanış,
Ağla,
Ölümü anla,
Seni kaybetmeyi anla,
Çünkü ölümden mühimi yok bu hayatta...
Çok sev,
Çok ağla,
(Çok anla ama bilme)
Hayatı doya doya yaşa
Yarın yokmuş gibi
Ölüm varmış gibi,
En mühimi oymuş gibi,
Ben seni kaybettim,
Ama sen ne olur,
Sen ne olur içindeki beni kaybetme..
(Ne kadar fark etmesen de)

8 Ekim 2023

Efe Yildirim

Neden

Bir sebebi olmalı,
Bir haftada unutuluşun
Bir kabahat
Ruhtan gelen nasihat..

Ne yağmur gelir aniden,
Ne fırtana..
Ne de tutuşur toprağa kar...
Sonrasında güneşli günler,
Meyveli ağaçlar...

II

Hiç kimse aniden olmaz...
Hiç bir şey aniden olmaz...
Önce toprak oynar..
Sonra ağaçlar..
Sinekler başlar ısırılmaya..
Sokak kedileri kaçır...
Kuşlar süzülür uçar ve sonrasında yağmur başlar...

Efe Yildirim

Ölümlülük

Şehadet dayanacak omuzlarına,
Unutkanlaştıracak,
Ölümlülük olacak adı,

Fısıldayacak kulağına,
Ne başkası duyacak,
Ne kendin,
Şehadet olacak zevalin,

Her gün son,
Her son, ilk

İlk ölüm,
İlk doğum,
İlk kavuşma...
İlk fısıldama,
İlk söz,

Sonun meçhul ise,
Her gün son,
Her son ise İlk

Efe Yildirim

Önceler

Önceleri unutmam diyodum seni,
Aklımda bi yerde durur diyodum anılar ve de varlığın...
Oysa yanılmışım...
Önce gözlerim unuttu seni görmeyi..
Olur dedim olur
Sonradan burnum unuttu kokunu..
Buna da şükür dedim sustum..
En son kulağım unuttu sesini...
Şimdi senden kalan son şey..
Baharımızın sesleri .
Anıların resimleri..
Yüreğimdeki (bir başıma kaldığımda çıkan) özlemin sesleri..

Efe Yildirim

Öz Eleştiri

Ay mı tutulmuş ne,
ondanmış uykusuzluğum..
Kalemi yerden yere vuruşum...
Senden kaçmamın sebebi ise çirkinliğimmiş,
Güzel olsan, bir de kültürlü konuşurmuş...
Sana aşık olur, ne yapıp edip senin olurmuşum..
heyt be, insan oğlu işte
bir sığmadığı kalır erişemediği yere...
(Sıçmak ister ama bazen o kadar acizdir ki sığamaz bile sadece konuşur)

Efe Yildirim

Pandemi

Eskiden bir huyum vardı,
uyumadan önce
başımı yastığa kafamı hülyalara vermeden önce,
muhakkak elim kalem tutar,
hislerimin aynası olmaya çalışırdı...
O lanet virüs vücüduma gireli işler değişti...
Artık daha bir yalnızım...
Kelimeler yok yanımda...
Düşünceler var sapkın
ve de bağımsız kelimeler...
5 ay oldu son şiirimi kağıda dökeli...
Beklemedeyim hala şiirler için bu yalnızlıkla ben baş edeli..

Efe Yildirim

Parazittir Alışmak

Bir parazittir alışmak,
Hele sana
Kokuna...Varlığına
Gülmek yaptığın şakalara..
Bir parazittir adeta sana alışmak,
Bir parazittir adeta bir rutin, düzen yaratmak.
Rutine,düzüne inanmak
Değişçeğini her şeyin unutmak
Değişmeyen tek şeyin değişim olduğunu unutmak.
Bir parazittir adeta sevgiyle barışmak,
Sevip alışmak...

Efe Yildirim

Realite

bilmiyorum,
gözüne inanmalı,
gözüme mi?
raslantılara mı, yoksa kaderim böylesine mi?
sevgin müstehcen,
yanındayken ömrüm adeta kısılır,
bacaklarım omuzlarımdan kısadır,
gerisi müstehcen,
sevgin şüpheli,
duyguların kapalı,
geriye bir gözlerime gelenler kalıyor,
anılarım ve yaşattıkların zıtlık içinde,
sevgin siyahla beyaz gibi,
bahsi geçmişti
ilk gün renklerin konusu,
karanlık sahilde

söyle sevgili
neye inanmalı şimdi,
gözlerime mi gözlerine mi?
tuttuğun sözlerine mi bana olan sözlerine mi?
yoksa başkalarına olan sözlerine mi?
sevgin şüpheli
ömrün böylesine mi küsmeli,
yahut bundan sonra sensiz geçecek gecelere mi?

Efe Yildirim

Saçmalıklar Kralı

çok düşünürsen
çok yorulursun
yahut çok beyhude olursun desem,
demekle dememek arasında yok olurum,
yok oldukça girdabın dibinde bulurum kendimi...
çok yorulurum
halim perişan,
son çırpınışlarım bu
iki kanadım olsa ne yazar,
kanadı kırık olduktan sonra
çok düşünmek sana hasret bıraktı kendimi...
saçmalıklar abidesinde kralım,
kraliçem saçmalığın öncüsü,
sözlerimin hiçbir kerameti olmaz,
yalnızca yarınların gözcüsü

Efe Yildirim

Sana Gelirim

ve ben her hafta sana gelirim,
sen bilmezsin, sen bilmezsin ama dikilirim karşında
(öylece çaresiz ve sessiz,
geçmişi ararım gözlerinde,
sen bilmezsin ama ben seni ararım
her hafta,
bir haftayı bir gün sanarım,
ve ben nerde olduğumun önemi olmaksızın geçmişe giderim,
utanmam çekinmem yoldan,
sana gelirim.....

Efe Yildirim

Sararmış Yaprak

Kabahatim yalnızlığım,
Yalnızlığım kabahatim,
Düşlerim ağırlık yapar oldu omzuma,
Omuzlarım sanki bir yaprak,

Süzülür eder,
İleri gider,
Geri gider,
Sonunda toprağa düşer..
Uçtuğunu sanarak,

Sevmek, aşık olmak...
Sevdiğini yeteri kadar tanıdığın güne kadardır,
Değişim sağlayan bilgi,
Bilgi değişimi esastır,
Ayrılık vuslat demine kadardır...

Tüm bu uçtuğun veya düştüğün süreçte,
İnsan sanar,
Sanarak geçer vakti,
Değişime kadar...

Sonunda ise
Yaprak olur,
Toprağı boylar
Ağaçta yetişir, çiçek açar,
Vakti gelince

Vakti gelince sararır,
Çürür...
Yok olur

Efe Yildirim

Seferi

ne güzeldi isminin manası deryaların deryası,
üstelik adaştık seninle...
gözlerimdi üstünde

her ismin dile getirildiğinde...

şimdileri değıştin sen,
ne ismin kaldı ardında,
ne de denizin derinliklerinden gelen o gözler...
ne de derya ismindeki kız artık beni gözler...
özledim der geçerim...

hatırlar uğruna deryalara yönelirim

Yapamam ben

gerçeği tadamam

seni, ben hep seferde olarak bilirim..

- Efe Yildirim

Efe Yildirim

Sen Bensen, Ben Sen

Kim sorumluydu bizden?

Ben mi, sen mi?

Sen mi aldattın beni,

Ben mi?

Sen ben olmuşsun..

Ben sen...

Oysa

sen

aldatmışsan

beni önceden,

Ben

aldatmış olmalıyım

seni

daha önceden....

Efe Yildirim

Sen Tek Biz Hepimiz 1

aşktan anlayan bir kız seversin,
aşk seni sevmez,
yahut kız seni,
mesafelerden söz etmek istersin,
mesafe varsa
sendelersin
mesafe varsa tanrı seni sevmez zannedersin,
sözü geçmez tanrının,
vuslat demine lütuf edersin..

Efe Yildirim

Sen Tek Biz Hepimiz 2

sevdalardan söz etmek için çok yol aldım,
bir çok yüz tanıdım,
yüzü şiire taşıdım,
kanıksadım,
aşkı,
sevdayı,
hatıraları
şahsiyet ile gelen rüyaları

Efe Yildirim

Seni Seviyorsun

en iyi şair olduğumu söylüyorsun benim,
çünkü her dizede kendinden bir şeyler buluyorsun...
beni sevdiğini söylüyorsun,
çünkü kendinden bir şeyler buluyorsun,
benle kendini buluyorsun
bence sen benim seni sevdiğim gibi
seni seviyorsun

Efe Yildirim

Seni sevmeyi sevdim

seni sevmeyi sevdim,
sonu sevmeyi sevdim,
onun için korkuyorum zamandan zamansızlıktan,
karşımızda kabristan,
kimse bilmedi ne zaman,
ne zaman sever,
ne zaman biter,
ne zaman gözüne perde iner...

I learned to love you,
I loved loving,
that's why I'm afraid of time, of timelessness,
there is a cemetery in front of us,
nobody knew when,
when one loves,
when it ends,
when a veil falls over their eyes...

Efe Yildirim

Sinek Sesli Kurbağa

Hala daha,
Bilhassa geceleri,
O gördüğümüz kurbağa gelir aklıma,
Sinek sesli,
Seni kahkahan ve sonrasında gelen,
'Seni Seviyorum' Sesi

Efe Yildirim

Sokak Kedisi

Eğer gerçekse sevgin,
Verdiğin enerjin,
Beklerim,
Beklerim kapımı çal...

Kedi misalisidir
kedi gibi bencil
Sevgiyi atarsın bırakırsın doğaya,
hatta bazen gerek dahi olmaz atmaya
(kendisi kaçır gider)
Bir başına kalırsın yalın,
çıplak hissedersin...
Gelecek diye kandırırsın kendini ağlarsın,
Sonra aniden ağlamanın yetmediği anlarsın,
Acıdan sevgiden anladığın kadar anlarsın,
Çareyi sabahları kaçır akşamları evin yolunu tutan
Şana gelmenin yolunu bulan sokak kendisinde anlarsın,
Aşkı sevdayı kediye,
Part time sokak- Part time ev kedisi
Kediyi ise kaçır gidip sonunda evin yolunu tutmasında anlarsın,

Efe Yildirim

Son Durak

SON DURAK

Hayat güzeldir be dostum,
Hayat güzeldir,
Bir dön bak etrafına
Kuşlar şarkı söylüyorsa
Çiçekler açıyorsa
Hayat güzeldir
Ancak sana mütemadiyen de çiçek açacak değildir, hayat
Elbet bir gün,
Çiçekler dökülecek
Kuşlar susacaktır,
Çok fanidir bu hayat,
Leyla ve Mecnun'u
Kerem ve Aslı'yı kavuşturmaz asla
Çiçekler açar
Güneş açar
Ama sevenler kavuşmaz
Suiniyet dolu dünyada,
Suiniyet ile dolmuş insan çekip alır sevdiğini
Sorgular insan kendi kendine
Bu ne hikmet
Nerde asalet
Nerde selamet
Senin değildir be dostum
Senin değildir sevdiğin
Açıp baktığında gözlerini kaybolursun bildiğin
Hoştur sevmek
Hoştur görmek
Çiçeklerin açtığını
Kuşların uçtuğunu
Güneşin doğduğunu bilmek
Ancak
Şunu da Bilmelidir insan
Çiçeklerin koktuğu
Açtığı gibi
Dikeni olduğunu
Güneşin yaktığını
Kuşların sıçtığını
Uyan Dostum,Uyan
Bu nasıl bahar
Nasıl hülya
Göz açıp kapanırcasına biter
Bu dünyada
Biz hiç kimseyi sevmedik
Bu kainatta
Biz çiçeklerin açışını
Baharın gelişini sevdik
Karın lapa lapa yağışını sevdik
Karlardan eridi be dostum,
Karlardan eridi
Bir gün,
Açtım baktım pencereden,

Kuşlar uğmuş
Çiçekler gitmiş
Hava kararmıştı
Oysa Şimdi ğrendim
Son durağıymış hayatın,
Fani hayatın farkına varmak!
Son durağa hoşgeldin yolcu....

1 Mayıs 2020

Efe Yildirim

Sonsuzluk Sonumuz

çocukluktan beri inanmazdım ben zaten zamana,
insanın elinden gelir zaman,
insanın elinden her şey gelir
kimse bilmez,
sadece bilmediğinde iyi gelir yüreğe,
bilmemek korkutur insanı,
bilmemek sevdirebilir insanı,
kaybetme korkusu,
bitme korkusu hepsi birikir,
ölümsüz, sonsuz dünyada kime yaşamak ister,
kendi filminin ana karakteri herkes,
hangi aktör yahut hangi seyirci,
bitmeyen film izlemek, bitmeyen iş yapmak ister...
bittikçe güzel her şey,
yani demem o ki sevgili,
ben seninle sonsuza kadar değil,
sonuma kadar senle olmak istiyorum,
sonumuza kadar çünkü biliyorum,
sonumuz olacak,

son günümde yine gözümü kapayıp elini tutmak istiyorum,

gözümü kapattığımda seni görmek istiyorum,
seni istiyorum,
tünelin ucunu görmek istiyorum,
hatta belki tünelden çıkmak,
çıkamaz sokağa kadar gitmek istiyorum,
çıkamamak geri dönmek istiyorum,
her şeyi senle istiyorum,
sonsuzluğu değil sonu istiyorum,
sonumuza kadar senle olmak istiyorum...

Since childhood,
I never believed in time anyway,
Time is within one's control, Everything is within one's control,
No one knows,
It only feels good to the heart when unknown,
Not knowing scares a person,
Not knowing makes one love,
The fear of losing,
The fear of ending all accumulate, Who wants to live in an immortal, infinite world?
Everyone is the main character in their own movie,
Which actor or which audience, Wants to watch an unending film,
do an unending job...
Everything is beautiful as it ends,

So, what I'm saying, my dear,
I don't want to be with you forever,
I want to be with you until my end, Until our end because I know,
We will have an end,
On my last day, I want to close my eyes and hold your hand again,
When I close my eyes, I want to see you,
I want you, I want to see the end of the tunnel,
Maybe even get out of the tunnel,
I want to go to the dead end,
To not be able to get out and to return, I want everything with you,
Not eternity, but the end, I want to be with you until our end...

Efe Yildirim

Su

sözlerime başlamadan,
gözlerine bakmadan,
bulutları saymadan anımsadım,
Gece vakti tebessümünü...

İhanetler ettim,
Yoldan saptım,
Sevdiğimi yarınına teslim ettim,

Sonra tuttum yarınımı bir yola soktum,
Oysa bir yol yoktu görünen,
Görünen, gören öyle söylemişti,
Bir yol vardı aydınlık,
Aşıklar diyarı,
İnanmıştı beklemişti...
Kimse görmeden görememişti...

Efe Yildirim

Şarkılar Bizi Söyler Mi?

Buluşacak mıyız elbet bir gün?

Şarkılarda dediği gibi.

Ayın denize konuştuğu gibi..

Bahtiyar olacak mıyız sevgilim..

İzleyecek miyiz kanlı ay altında yansıyan denizi?

Kavuşacak mıyım sana?

Kavuşacak mıyım bana her bakışta hikayeler anlatan gözlerine...

Velhasıl, gerçekleşir mi şarkılar..

Kavuşur mu aşıklar...

Kanaatimce, uzak diyarlardaki ay kavuşabiliyorsa denize...

Kavuşacaktır benim sol göğüs altında yatan parlak umudum, ruhum

senin badem gözlerine..

Efe Yildirim

Takvimler

Şimdi ne zaman alır geriye,
Ne de takvimler..

Önümüze bakmak gerek,
Geçmişle vedalaşmak gerek..

Aşmak gerek geçmişi,
Unutmak gerek gideni...

Sen gitsen bile bir giden olur...
Aşılan dalga yok olur..

Bir harap olur yürek elbet,
Şimdi dön önüne, güzel günleri seyret.

Efe Yildirim

Tam Cahillik

Cahillik dedin ya,
Cahillik mutluluksa eğer,
Söylesene sevgili,
Niçin korkarsın karanlıktan

Gün yüzüne güneş ışığı çıkana kadar,
Yorganın altına saklarsın kendini,
Sonra perde indirirsin gözlerine istemeden,
Sabahı beklersin,
Işık ararsın kendine,

Cahil insan bildiğini sanır,
Oysa yalnız karanlığa düşen bilinmemezliği tanır,

Kim bilir belki aydınlığın da karanlıktır..
ya aydınlıktan daha aydınlığı vardır , ya da aydınlık aydınlıklar içinde karanlıktır...
Binaenaleyh, belki aydınlığın da karanlıktır...

Güneşten daha aydını,
Gün yüzünden daha belirgini vardır..
Yahut belki de insan mütemadiyen devam eden,
uykudan bir cimcik kadar uzaktadır,

Eğer bir cimcik ikna edebiliyorsa uykuda olmadığına,
niçin yolculuk etmek istiyor insan,
Karanlıktan Aydınlığa...

Şayet insanın her bildiği,
Gördüğü doğru olsaydı..
Niçin mutlak doğruyu arardı?

Gözler insanın tanrısıydı.
Vardı, mutlaka olmalıydı..

Aydınlıktan daha aydınlığa..
Bir yol aramalıydı...
İnsanın muhakkak bilmediği vardı...
Yoksa herkes kendini tanrıya bir sayardı...

Efe Yildirim

Tekrar ve Tekrar Sensiz

Gün gelecek,
Özlediğimiz günleri arayacağız,
(Ya da arayacağım haberim olmayacak aradığından)
Özlemeyi sonrasında,
Vuslat Demini
özleyeceğiz.

Çünkü özlemin en yücesi gelecek..
İçinde ne kavuşma olacak,
ne konuşma...
Unutma olacak yalnızca,
Kokunu unutucağım önce,
Sonra sesini,
Uzakta olucaksın
Ama bir o kadar da yanımda
Sanki bir kulağımda
Fısıltı gelecek geceleri,
Omzunda hissedeceğim ellerini
Korkusuzca kapayacağım,
Sonrasında gözlerimi
Yeni güne başlayacağım.
Tekrar
ve Tekrar Sensiz

Efe Yildirim

To Understand All ,is to Forgive All

Gurbet başlı başına dert,
Burada Güneş çabuk batıyor,
Seni beklemiyor,

Yerini karanlık,
Yahut ayın yansıması doldurmuyor,
Ay may yok,
Yıldızlar yok,

Helallik isteyin,
Belirsiz gri hava,
Gri gece,
İN misin, Cin misin?

Siyah mısın, beyaz mısın
Seviyor musun, Sevmiyor musun?
Bunların hepsi vuzuhsuz,

Oysa canını acıtacak olsa bile,
Günler benim kalbimde yıllar olarak geçecek olsa bile,
İnsanoğlu her şey ile yüzleşmeli,
Ateşle ve su gibi belirgin ayrımlar olmalı,

Sevgisiyle nefretiyle,
Ayıyla güneşiyle,
Çarpmalı yüzüme,

Bilmemek ıssız ve korkunç,
Anlamamak süreci,
Habersiz olmak sessizlik,
Vuzuhsuzluk demek,

Anlamak için yüzleşmek gerek,
Anlamak için etrafında olup biteni,
Herkesi,
Herkesi affetmek gerek...
(Doğru vaktin, vakitsizlik olduğu şekilde)

Efe Yildirim

Ufuk izgisi

Aldım iŖte bugün elime kalemimi
Az daha unutuyordum
Kalbimdekini
Nefes almamı sağlayan o kar tanesini dŖnmeyi
Yine olmadı
DŖndm kar tanemi
Çiçekler açtı
KuŖlar konuŖtu
Ay ıŖıl ıŖıl parladı
İŖte bunlar güzel kız
Bana hep seni hatırlattı
Oysa nasıl unutabilirdi ki insan
Bu kainattaki glmseteni
GeliŖ sebebini
Unutmadım iŖte ben
Her daim hatırladım onu
Hatırlamalı insan
Kar yağmadan
Kar Tanesini
Mukadderat dolu ufuk çizgisini
Onu her koŖulda tebessüm ettireni...

Efe Yildirim

Umut -III

III-

Nedir ne değildir bilmem ama sözüm o umutsuzlara,

Bu topraklarda yatan

her kahraman,

istikbalini düşünenler yarınların,

atandır senin, atan

senden önceleri yol alan

hele bu topraklarda mavi gözlü bir kahraman yaşayıp gitmişken,

gözümüzü açmışken

umutsuzluktur senin en büyük hatan..

Çözüm dediğin problemin içinde saklıdır...

Umutsuzluk ne karanlığa ne

aydınlığa yakışır,

Denize vuran ay,

Mai'ye vuran yıldız var iken,

sana da maviliklere,

mavi gözlü idealistlere ,

esin duymak yakışır..

Efe Yildirim

Uyuyan Güzel

niçin uyuyamıyorum burda,
bi önceki hayatımda çok uyuduğumdan mı?
bilmediğimden mi kıymetini hayatın,
yoksa bilip de dnemediğimden mi bu yoldan...
yoldan mı saptığımdan...
yoksa karanlıklardan aydınlık mı beklediğimden geceleri?

- Efe Yildirim

Efe Yildirim

Vuslat Arzusu

Beyhudedir gözleri,
İstanbul'a götürür beni gurbette,

Yar olur gönlüme,
Saçları gül bahçesinden,
Yüceltir muhayyilemi,
Mahkum eder itidalğımı,
Dimağsızlığım ise
Bedbin eder nefsimi,
Nefesi nefesime

gelir,

Nefsi nefsime....

Dönüşür saklı,

gizli izzettinnefsime...

Efe Yildirim

Vuslat Demi

Vuslat Demi

Paylaşmak istiyorum seninle yazdıklarımı,
kalemimi
Okutmak istiyorum şiirlerimi,
hayallerimi
Baksana işte güzel kız,
Benimki ise de görünmeyen bir sevgi.
Her gün sema niyetine,
Gözlerini düşleyen,
Hakikatı gizleyen,
Güneş doğmasını bekleyen,
Dalgaları izleyen,
Ey kalbimde rüzgarlar estiren güzel kız
Bir baksaydın gözlerime
Dinleseydin kuşları
Görseydin güneşi
Karanlık gecelerde parlayan,
Ay gibi hakikati.

Okumamak için ummi
Görmemek içinde kör olmak gerekir
Zulmetteki hakikati
Ahh be güzel kız!
Gecemin parlak ateşi
Bende artık tek teselli
Sevgili
Temenni sevgili
Temenni
Ayın derya mavisi gözlerini aydınlatıp
Yolundaki tüm engelleri kaldırması,sevgili!
Temennim ise vuslat demi,sevgili!
Vuslat demi.....

Mayıs 2020,

Efe Yildirim

Yalan

Yaşadığın yeri değiştirirsen,
Her şeyi, yaşantını değiştirirsin sandım.
Yanıldım.

Geçmişimi, tecrübelerimi bavulumu attım.
Yollara, yeni insanlara bıraktım.
Yeni Topraklara bıraktım kendimi.
Oysa, korkularım ve yaşattıklarım hala ama hala benimleler.
Yanıldım.
Beni yeni tanıyanlar ise bundan çok ama çok habersizler.

Efe Yildirim

Yalancı kalem

Yatıyorum kafam yastıkta,
Aklım sende,
Yalancısın kalem,
Yalancısın...
Oysa yatmıyorum şuan...
Artık sensiz yatmayı,
Ama seni düşlemeyi,
Hayal ediyorum...
Yatakta olma tamam
Ama bari aklımdan çıkma
Bu kadar mı kalpsiz oldun sevgili,
Bu kadar mı unuttun beni....?

Efe Yildirim

Yansıma

Yalnızlığım sebebi yansımam,
Yani yansımam olmasaydı,
Benim gibi birisi zaten hiç olmazdı,
Yansımam dediğim tabi,
Ayın denize vurduğu,
Yahut güneşin arkamdan boy ölçümü tutması
değil tabi...
Yaşam telaşı,
Zaman yarışı,
Varolma telaşı,
Ve sonunda olamama,
Yani olsan da dünyaların olsa da,
sonunda olmama,
O zaman hiç olmasa,
Yansıyıp beni kandırmasa

Efe Yildirim

Yazın!

yazın...

Tarifini veriyim mutluluğun,
Öyle pasta, kek, böreğe yemeğe benzemez...
Kimsenin mutluluğu kimseye benzemez...
Yağından, şekerinden, tuzundan başlayarak herkes kendi tarifini uygular,
Bazısı fazla yağ koyar,
Bazısı az yağ ile saadeti yakalar...
İşin aslı kendini bilmekte...
Tuzu seven kendine göre tarifi koyar,
Sevmeyenin ise azıcık tuzda bile dili yanar...
İşin aslı kendini bilmekte...
Çünkü kendini,
tarifini bilen ne alete,
ne edavata gerek duyar,
Çay kaşığıyla, kendisiyle, elindekiyle
tarifini yakalar...
Mutluluğun tarifini verdim size,
yemek tarifinden benzersiz aslında...
İşin aslı kendini tanımakta

Efe Yildirim

Yeterlilik

Çok bildiğini sanan insanların cezasıdır;
.... yeterlilik...

Efe Yildirim

Yolculara Sor, Yolum Yol Mudur?

Hani bir sözü vardı Cemal Aġabeyin
(Nerden abim olduysa artık, belki yaşadıklarımızdan...)
Çok farklı yorumlardı kendisi Sevdayı,
Çok aşıkta birilerine...
Dörtnala sevişmeyi arzulardı..
Bilhassa geceleri..

Hak verdim kendisine çok kez..
Bir de mutsuzluk istiyordu sevdiğiyle
'Mutluluġa varsın da mutsuzluġa da var mısın benle' ya da en derin hülyalara?

Bir de Özdemir Abi vardı
bir sözü vardı Özdemir Abinin,
aşıkta kendisi Lavinia'ya..
Tek derdi üşümemesiydi..
Üşüyorsan ceketimi al dedi..
Tarihin tozlu sayfalarına bıraktı sevdiğini..
Ne Lavinia bildi kendisini,
Ya da kendisini ilhamla sevenleri...
Sende üşüyorsan ceketimi al sevgili,
Eğer ettiysen niyet gitmeye,
Üşütme...
Üzmesinler seni..

Bir de bir sözü vardı Behçet Hoca'nın,
Kapalı kaynarda tenceresi kimse bilmezdi et mi pişer dert mi?
Sevgileri yarınlara bıraktı
Sonradan pişman oldu tabi,
tüm yakınları yanlış tanıdı..
O öyle olsun istemedi,
Kalbini dolduran duygular kalbinde kaldı..

Sonra Orhan Abimiz vardı meşhur
aşıklara aşkı öğretti,
Bir diş fırçalıktan çıktı tüm sevdikleri,
Islak, geçmiş, bitmiş...
Anlatamadı hissetiklerini..
Sevdi..
Çok sevdi..
ama birini öyle sevdi ki anlatamadı..
Bir yer var biliyordu
Mümkündü her şeyi söylemesi,
Anlatamadı...

Yolum abilerden geçer sevgili
Yolum esin kaynağımdan geçer sevgili
Bıraktım kendimi geliyorum...
Bıraktığınız yerden geliyorum....
Yolcular sor,
Yolum yol mudur sevgili?

Efe Yildirim

Yolculuk

Olur da görürsek çıkmaz sokağı,
Bundan sonra nasıl yazıcam bilmiyorum,
Nasıl söyleyeceğim sevdiğimi,
Bunun için aşkımızı aşıklar şehrine saklıyorum,
Romandan Osmanlıya,
Avrupaya açılan kapiya,
İstanbul...
Bekliyorum
Galataya çıkmaya hatta çıkamamayı bekliyorum...

Efe Yildirim

Zaruret

Napcam ki artık,
Çıkmaz sokaktayım,
Yolun sonu yol değil ki,
Ağrılarım, hayallerimle baş başayım,
Yok ki bu hayatta tek taraflı sevenlere çıkış,
Arkamı dönüp gitmek zorundayım,
Unutmak zorundayım...
Ağlamak zorundayım...
Napcam ki artık,
gönlümden çıkarmalıyım,
Fil hafızamı bırakmalı,
Bir balık olmalıyım,
Derinlere yol almali,
Çareyi ayın vurduğu denizde bulmalıyım.

Efe Yildirim